

3. gr.

25

Á eftir orðunum „50—1000 kr.“ í 15. gr. laganna komi: (sbr. þó 31. maí 9. gr. síðari málsg.).

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Sorgenfrihöll, 31. maí 1927.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Magnús Guðmundsson.

L Ö G

26

31. maí

um

**heimild handa atvinnumálaráðherra til að veita sjerleyfi til
járnbrautarlagningar milli Reykjavíkur og Þjórsár
og til að virkja Urriðafoss.**

Vjer Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Atvinnumálaráðherra skal vera heimilt að veita hlutafjelaginu „Titan“ sjerleyfi til:

1. Að leggja járnbraut frá Reykjavík um Hellisheiði, yfir Ölfusá og að Þjórsá í nánd við Urriðafoss.
2. Að virkja Urriðafoss í Þjórsá. Leyfið felur í sjer heimild til þess að gera uppistöðu í ánni ofan við fossinn og strengi þá, sem að honum liggja, hækka eða lækka vatnsborð eða farveg, gera vatnsrásir ofan jarðar eða neðan eftir þörfum, þar á meðal brottrás handa vatni frá orkuveri og yfir höfuð að fara með vatnið eftir því, sem

26
31. maí

- nauðsyn krefur til þess að ná úr því orku þess og svo sem samrýmast má landslögum. Gert er ráð fyrir, að virkjaðar verði alt að 160000 hestorkum.
3. Að reisa orkuver í nánd við Urriðafoss, í því skyni að breyta vatnsorku þeirri, sem í 2. tölul. segir, í raforku, og starfrækja það eða þau.
 4. Að leiða raforku frá orkuveri eða orkuverum þeim, er í 3. tölul. greinir, til staðar í nánd við Reykjavík, um þá staði og með þeim hætti, er henta þykir og nánar skal fram tekið í sjerleyfisbrjefi, til afnota í iðjuveri eða iðjuverum, sbr. 5. tölul.
 5. Að reisa iðjuver til saltþjetursvinslu og annarar iðju til hagnýtingar raforkunni.
 6. Að gera vegi eða önnur samgöngutæki, sem nauðsynleg eru að áliti ráðherra vegna virkjunarinnar, orkuvinslunnar eða orkunýtingarinnar.
 7. Að taka lögnámi land og rjettindi yfir landi, svo og að leggja kvaðir á land, að því leyti sem nauðsynlegt er til þess að koma fyrir tækjum þeim í framkvæmd, sem 1.—6. tölul. greinir.

2. gr.

Sjerleyfishafi skal hafa varnarþing á Íslandi, endi hafi hann hjer búsettan umboðsmann, er birta megí stefnu og svari til sakar fyrir dómi í málum á hendur leyfishafa, en að minsta kosti $\frac{2}{5}$ hlutar stjórnarmanna skulu vera búsettir á Íslandi.

3. gr.

Ekki má framselja sjerleyfi samkvæmt lögum þessum, nema samþykki ráðherra komi til, enda fullnægi nýr leyfishafi öllum settum skilyrðum sjerleyfis.

4. gr.

Sjerleyfistími má vera alt að 70 árum.

5. gr.

Sjerleyfishafi skal vera undanþeginn eignarskatti, tekjuskatti til ríkissjóðs, útsvari og hærra innflutningsgjaldi en nú er, eða öðrum samskonar gjöldum, er á kunna að verða lögð. Í stað þess skal hann gjalda af fyrirtækinu eða fyrirtækjunum 3 kr. árlega af hverri nýttri hestorku fyrstu 10 árin, en síðan 5 kr. árlega af hverri nýttri hestorku. Gjald þetta skiftist þannig milli ríkissjóðs og sveitarsjóðs, að ríkissjóður hlýtur $\frac{2}{3}$ hluta, en sveitarsjóður þriðjung. Sveitarsjóðshlutinn skiftist eftir ákvörðun ráðherra milli sveita þeirra, er hlut eiga að máli eða verða fyrir átroðningi og usla af fyrirtækinu eða fyrirtækjunum.

Sú raforka, sem seld er til almennings samkvæmt sjerleyfislögum, skal þó undanþegin þessu árgjaldi.

26
31. maí

6. gr.

Um sölu á raforku til almennings fer eftir sjerleyfislögum. Þó skal verð árshestorkunnar ekki fara fram úr 55 krónum.

7. gr.

Skylt skal sjerleyfishafa, þegar komin er á fót vinsla köfnunar-efnisáburðar, að láta ríkisstjórninni í tje, eftir ósk Búnaðarfelags Íslands, alt að 3000 smálestum áburðarins árlega við verði, sem ekki má fara meira en 5% fram úr vinslukostnaði og ætíð skal vera 5% undir heildsöluverði samkynja áburðar í Noregi. Áburðurinn afhendist í Reykjavík í útflutningsumbúðum.

8. gr.

Járnbrautin milli Reykjavíkur og Þjórsár skal gerð úr nýju, völdu efni og að öllu leyti eftir fyrirmælum ráðherra, en nánari ákvæði þar að lútandi ber að greina í sjerleyfi. Ráðherra ákveður einnig, hvar og hve margar járnbrautarstöðvar skuli vera, og telst kostnaður af byggingu þeirra til lagningarkostnaðar brautarinnar.

9. gr.

Kostnaður við járnbrautina skal greiðast þannig:

- a. Reykjavíkurkaupstaður kostar land undir stöðvar og greiðir bætur allar fyrir landnám, jarðrask og átroðning vestan afrjettar eða almennings á Hellisheiði.
- b. Árnessýsla kostar á sama hátt land undir stöðvar og greiðir bætur allar fyrir landnám, jarðrask og átroðning austan afrjettar eða almennings á Hellisheiði, þar með talin stöð austan eða vestan Ölfusár.
- c. Rangárvallasýsla kostar á sama hátt, að hálfu leyti móti Árnessýslu, land undir stöðvar og greiðir bætur allar fyrir landnám, jarðrask og átroðning frá stöð við Ölfusá að Þjórsá.
- d. Ríkissjóður leggur fram þriðjung kostnaðar af járnbrautargerðinni að öðru leyti, þar með taldir brautarvagnar og annað það, er samkvæmt venju tilheyrir slíku mannvirki, eftir ákvörðun ráðherra, þó ekki yfir 2 milj. kr., og er ríkisstjórninni heimilt að taka það fje að láni að nokkru eða öllu leyti. Fjeð greiðist eftir á, alt að 1½ miljón króna, þegar járnbrautin er fullgerð, með stöðvarhúsum frá Reykjavík að Ölfusá, og alt að ½ miljón króna þegar brautin er fulllögð að Þjórsá, með stöðvarhúsum, vögnum og öðrum áhöldum, er fylgja eiga brautinni.
- e. Sjerleyfishafi leggur fram allan annan kostnað við járnbrautina,

26
31. maí

og ríkissjóður er á engan hátt, beint eða óbeint, ábyrgur fyrir skuldbindingum sjerleyfishafa.

10. gr.

Sjerleyfishafi framkvæmir járnbrautarlagninguna og rekur fyrirtækið á sinn kostnað, enda tekur hann tekjur af því. Ráðherra ákveður öll flutningsgjöld og hefir eftirlit með rekstri brautarinnar. Ríkissjóður á ekki tilkall til vaxta af framlagi sínu fyrir en hreinar rekstrartekjur brautarinnar nægja til þess að leyfishafi fái 6% ársvexti af framlagi sínu. Verði rekstrartekjurnar meiri, fær ríkissjóður vexti af framlagi sínu, allt að 6%. Sje þá enn afgangur af rekstrartekjum, skiftist hann milli ríkissjóðs og leyfishafa í hlutfalli við framlög þeirra til járnbrautarinnar.

Ríkissjóði er heimilt, hvenær sem er á leyfistímanum, að taka við járnbrautinni með öllu tilheyrandi til umsjár og eignar, gegn því að greiða sjerleyfishafa matsverð hennar, að fráðregnum hluta ríkissjóðs, eftir nánari ákvæðum í sjerleyfinu.

Umboðsmaður ráðherra á hvenær sem er aðgang að öllum bókum járnbrautarfyrirtækisins, og ráðherra getur sett allar nauðsynlegar reglur um eftirlit með rekstri og reikningsfærslu þess.

11. gr.

Sjerleyfishafi skal hafa byrjað á lagningu járnbrautarinnar eigi síðar en 1. maí 1929 og verkinu skal lokið eigi síðar en 1. júlí 1933.

Á mannvirkjum, er lúta að virkjun Urriðafoss, skal byrjað eigi síðar en 1. júlí 1934.

Verði járnbrautarlagningunni ekki haldið áfram með þeim hraða, að henni geti orðið lokið á tilsettum tíma, eða stöðvist verkið algerlega, fellur sjerleyfið úr gildi og verða unnin mannvirki ríkiseign án endurgjalds til sjerleyfishafa.

Járnbrautin öll með stöðvarhúsum, eimvögnum og öðrum vögnum og áhöldum skal jafnan standa að veði fyrir því, að sjerleyfishafi reki járnbrautina og haldi henni vel við, samkvæmt því, sem um semst milli atvinnumálaráðherra og sjerleyfishafa.

12. gr.

Rjettindi og skyldur sjerleyfishafa og skifti hans og ríkisstjórnar fara samkvæmt landslögum, þ. á. m. sjerleyfislögum, að svo miklu leyti sem ekki er um mælt í lögum þessum.

Nú skilur aðilja á um það, hvort atriði skuli sæta úrlausn eftir

þessum lögum eða öðrum landslögum, og skal þá hæstirjettur einn **26**
dæma um það. Sjerleyfisdómur samkvæmt sjerleyfislögum sker annars 31. maí
úr, ef ágreiningur verður um efndir á ákvæðum sjerleyfisins, með
þeim hætti, sem segir í sjerleyfislögum.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Sorgenfrihöll, 31. maí 1927.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Magnús Guðmundsson.

L Ö G

um

breyting á lögum nr. 43, 10. nóv. 1913 [Landskiftalög].

27

31. maí

Vjer Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Dan-
merkur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri,
Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallist á lög þessi og Vjer stað-
fest þau með samþykki Voru:

1. gr.

1. grein laganna orðist svo:

Eftir lögum þessum geta komið til skifta að nokkru eða öllu
leyti heimalönd sveitajarða og afrjettarlönd, sem jöfnum höndum eru
notuð til vetrararbeitar, tún, sáðreitir, engi, landsnyttjar aðrar og hlunn-
indi, svo og mannvirki, sem tvö eða fleiri býli hafa til samnota og ekki
hefir verið áður skift til eignar eða afnota, svo sannað verði eða viður-
kent af öllum eigendum.

Nú er túni, sáðreitum, slægjum eða öðrum landsnyttjum á sam-
eignarjörð áður skift, og hafa skiftin ekki verið staðfest samkvæmt
10. eða 13. gr. þessara laga, og má þá krefjast skifta að nýju, að svo